

123

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 26 czerwca 1986 r.

w sprawie ewidencji linii i urządzeń telekomunikacyjnych.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady ewidencji linii i urządzeń następujących sieci telekomunikacyjnych:

- 1) wewnątrzresortowych,
- 2) wewnątrzzakładowych współpracujących z telekomunikacyjną siecią użytku publicznego,
- 3) zakładanych i używanych na podstawie indywidualnych zezwoleń Ministra Łączności.

2. Zasady ewidencji linii i urządzeń telekomunikacyjnych sieci użytku publicznego określają odrębne przepisy o paszportyzacji i ewidencji.

§ 2. Użytkownicy sieci telekomunikacyjnych wymienionych w § 1 ust. 1 dostarczają dane ewidencyjne:

- 1) w zakresie telekomunikacyjnych przewodowych sieci wewnątrzresortowych oraz przewodowych sieci zakładanych i używanych na podstawie indywidualnych zezwoleń Ministra Łączności — właściwym miejscowo dyrekcjom okręgu poczty i telekomunikacji,
- 2) w zakresie telekomunikacyjnych sieci przewodowych wewnątrzzakładowych — właściwym miejscowo wojewódzkim urzędem telekomunikacji, a w województwach katowickim i stołecznym warszawskim — rejonowym urzędem telekomunikacji,
- 3) w zakresie telekomunikacyjnych linii radiowych i sieci radiokomunikacyjnych zakładanych i używanych na podstawie indywidualnych zezwoleń Ministra Łączności — właściwym miejscowo okręgowym inspektoratom Państwowej Inspekcji Radiowej.

§ 3. Ewidencja telekomunikacyjnych sieci wewnątrzresortowych i telekomunikacyjnych sieci zakładanych i używanych na podstawie indywidualnych zezwoleń Ministra Łączności powinna zawierać następujące dane:

- 1) w zakresie telekomunikacyjnych linii kablowych i napowietrznych:
  - a) przebieg trasowy telekomunikacyjnych linii miejscowych na konturowej mapie danego terenu lub planie miasta,
  - b) przebieg trasowy telekomunikacyjnych linii międzymiastowych na konturowej mapie Polski w skali 1 : 500 000,
  - c) długość poszczególnych odcinków linii,
  - d) numery resortowe linii,
  - e) przeznaczenie (wykorzystanie) linii,
  - f) typ i profil kabla,

g) liczbę par linii kablowej lub napowietrznej, w tym liczbę par i zakres częstotliwości dla telefonii wielokrotnej, ewentualnie liczbę światłowodów,

h) parametry kabla światłowodowego,

i) zajętość linii,

j) liczbę stacji wzmacniakowych końcowych i przełotowych, urządzeń optoelektronicznych nadawczych i odbiorczych, z określeniem rodzaju ich zasilania (zdalne, lokalne) i usytuowania (naziemne lub podziemne) oraz typu urządzeń teletransmisyjnych,

2) w zakresie telekomunikacyjnych linii radiowych:

a) przebieg trasowy linii radiowych na konturowej mapie Polski w skali 1 : 500 000,

b) długość odcinka linii,

c) numer resortowy linii,

d) typ i nazwę producenta,

e) częstotliwości pracy,

f) liczbę kanałów telefonicznych i ich zajętość,

g) moce wyjściowe nadajników,

h) wysokości zawieszenia anten nad poziomem ziemi,

i) rodzaje i parametry anten (zysk energetyczny, kąt promieniowania),

3) w zakresie sieci radiokomunikacyjnych:

a) lokalizacje stacji bazowych (miejscowość, współrzędne geograficzne), nazwy użytkowników, znaki wywoławcze,

b) częstotliwości pracy stacji bazowych,

c) typ i nazwę producenta,

d) moce wyjściowe nadajników i zasięgi stacji,

e) wysokości zawieszenia anten nad poziomem ziemi,

f) rodzaje anten (dla anten kierunkowych — azymut maksymalnego promieniowania).

§ 4. Ewidencja telekomunikacyjnych sieci wewnątrzzakładowych współpracujących z telekomunikacyjną siecią użytku publicznego powinna zawierać:

1) dane dotyczące telefonicznych central abonenckich, z uwzględnieniem ich:

a) typu i nazwy producenta,

b) roku produkcji i daty włączenia do telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego,

c) adresu zainstalowania,

2) dane techniczno-eksploatacyjne poszczególnych central, określające ich:

a) rodzaj współpracy z siecią użytku publicznego (automatyczna, półautomatyczna, ręczna),

- b) pojemność w numerach,
- c) zajętość w numerach,
- d) dane techniczne urządzeń zasilających,
- e) liczbę telefonicznych numerów wewnętrznych, uprawnionych do współpracy z telekomunikacyjną siecią użytku publicznego,
- f) liczbę i rodzaj telefonicznych aparatów wewnętrznych (np. MB, CB, CBa) przyłączonych do central abonenckich,
- g) liczbę i rodzaj łączy telefonicznych do współpracy z telekomunikacyjną siecią użytku publicznego,
- h) liczbę i rodzaj łączy telefonicznych do współpracy z innymi centralami.

§ 5. W uzasadnionych przypadkach użytkownicy linii i urządzeń telekomunikacyjnych na żądanie jednostek organizacyjnych określonych w § 2 przekazują dodatkowe dane ewidencyjne.

§ 6. 1. Dokumentacja ewidencyjna linii i urządzeń telekomunikacyjnych powinna zawierać:

- 1) aktualny stan danych,
- 2) symbolikę stosowaną w telekomunikacji,
- 3) odpowiednie oznakowanie znakami poufności lub tajności.

2. Użytkownicy linii i urządzeń telekomunikacyjnych przekazują jednostkom organizacyjnym określonym w § 2:

- 1) dane ewidencyjne w terminie 14 dni od daty włączenia linii i urządzeń telekomunikacyjnych do eksploatacji,

2) zmiany w stanie ewidencji linii i urządzeń telekomunikacyjnych, powstałe w ubiegłym roku kalendarzowym, w terminie do 31 stycznia roku następnego.

3. Pierwsze dane ewidencyjne za 1985 r. według stanu na dzień 31 grudnia 1985 r. powinny być przekazane do dnia 30 listopada 1986 r.

§ 7. 1. Wojewódzkie urzędy telekomunikacji, a w województwach katowickim i stołecznym warszawskim — rejonowe urzędy telekomunikacji, zbiorcze dane ewidencyjne, o których mowa w § 4, przekazują w terminie do dnia 10 lutego roku następnego właściwym dyrekcjom okręgu poczty i telekomunikacji.

2. Dyrekcje okręgu poczty i telekomunikacji sporządzają zbiorcze dane ewidencyjne za dany rok kalendarzowy ze stanu wszystkich linii i urządzeń telekomunikacyjnych, o których mowa w § 3 pkt 1 oraz § 4, i przekazują je do dnia 20 lutego roku następnego do Zarządu Służby Telekomunikacyjnej.

3. Okręgowe inspektoraty Państwowej Inspekcji Radiowej przekazują zbiorcze dane określone w § 3 pkt 2 i 3 w terminie do dnia 20 lutego roku następnego do Głównego Inspektoratu Państwowej Inspekcji Radiowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

124

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 16 czerwca 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 202) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 13 kwietnia 1979 r. w sprawie wykazu jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopni naukowych (Monitor Polski Nr 11; poz. 69, z 1980 r. Nr 14, poz. 66, z 1981 r. Nr 11, poz. 87, z 1982 r. Nr 16, poz. 131 i Nr 27, poz. 242, z 1983 r. Nr 33, poz. 182, z 1984 r. Nr 4, poz. 36 i Nr 26, poz. 175 oraz z 1985 r. Nr 16, poz. 129) wprowadza się następujące zmiany:

A. W wykazie jednostek (placówek) uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, w części A. Jednostki organizacyjne szkół wyższych:

- 1) w pozycji I Uniwersytety po lp. 6 dodaje się lp. 6a w brzmieniu:

Lp	Nazwa jednostki	Organ nadzorujący	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3	4
„6a	Uniwersytet Szczeciński Wydział Ekonomiczny	Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego	doktora nauk ekonomicznych

2) w pozycji II Politechniki — Akademia Górniczo-Hutnicza, Wojskowa Akademia Techniczna pod lp. 9 Politechnika Szczecińska — Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego skreśla się:

- a) w rubryce 2 — wyrazy „Wydział Inżynieryjno-Ekonomiczny Transportu”;
- b) w rubryce 4 — wyrazy „doktora nauk ekonomicznych”;